

عنوان مقاله:

تبیینی بر شاخص های پایداری اجتماعی در طراحی مجتمع های مسکونی

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی ایده های نوین در معماری شهرسازی جغرافیا و محیط زیست پایدار (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

رقیه جورسرا - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد آیت الله آملی، گروه معماری، آمل، ایران.

خلاصه مقاله:

فضاها و عناصر معماری در شهرهای امروز تنها پاسخگوی یک کارکرد خاص نیستند و بایستی مجموعه ای از نیازها را همزمان تامین نمایند. چنین ویژگی سبب تحکیم کارکردی، معنایی و فنی واجد ارزش خواهد بود. انعطافپذیری فضاهای سکونتگاه های امروز نیز، مثالی دیگر در بیان این ویژگی است. امروزه الگوی مسکن در شرف باز شکلگیری اساسی است و در آن همگرایی حوزه های فرهنگی، اقتصاد، سیاست، تکنولوژی و اجتماع، فرایند تکاملی پایان ناپذیری را پدید میآورد؛ احتمالا گفت وگویی میان فرم ها و فضاهای جدیدی که اکنون طراحی و ساخته شده، با آینده بالقوه آنها وجود خواهد داشت؛ ارتباطی که روزبهروز کمرنگتر خواهد شد، بنابراین برای حفظ زنجیره مسکن ایرانی در طول تاریخ باید گذشته را ورق زد تا بتوان راه آینده را با درس گرفتن از گذشته هموار ساخت و با تجزیه عوامل موثر بر مسکن و فضاهای زندگی، از گذشته تا فردا به تحلیل، بررسی و ارزشیابی آنها پرداخت. این پژوهش به عنوان یک چارچوب نظری در برابند توصیف مفاهیم ریشه ای (سکونت و زندگی اجتماعی) و رویکرد پایدار سازیفضا (پایداری اجتماعی) از روش تحقیق توصیفی بر اساس مولفه ی اقدام پژوهشی بر حسب نحوه گردآوری اطلاعات از منابع مکتوب کتابخانه ای به نقش درآمده است. لذا شرح مبانی از سیطره ی تحول ساختارهای مسکونی و رویکردهای منعطف بر هویت اجتماعی تا نظریه صاحب نظران زمینه ی این پژوهش را به وجود خواهد آورد.

کلمات کلیدی:

پایداری اجتماعی، مسکن، فرهنگ سازی، هویت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/641002>

